

Arrest

nr. 334 588 van 17 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VANDECASTEELE
Noordstraat 7
8530 HARELBEKE

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 3 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VANDECASTEELE, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit de hoofdstad Algiers. U bent geboren op (...) 1997.

In de jaren '90 was uw oom genaamd M. A. O. (...), de broer van uw vader, lid van de salafistische groepering het islamitisch reddingsfront (FIS). Toen hij zag welke wandaden ze pleegden, verraadde hij de groepering en gaf hij informatie van en over deze groepering aan de autoriteiten. Door de verklaringen van uw oom werden veel leden en hun families opgesloten. Uw oom werd hierdoor vermoord.

Omwille van de activiteiten en het verraad van uw oom werd uw vader bedreigd. Hij moest zijn job als brandweerman stopzetten en werd uiteindelijk op 13 juni 2021 doodgereden op straat door onbekenden. U bent ervan overtuigd dat hij vermoord werd.

Een aantal dagen later werd uw oudste broer in de auto meegenomen door een aantal jongemannen. Zij zeiden dat uw vader vermoord werd, uw oom een bedrieger was en vroegen hem of hij ook wilde sterven net

als hen. Uw broer verhuisde naar een plek in de buurt van Tlemcen, waar hij tot op heden verblijft. Na de bedreigingen aan uw broer verhuisden uw moeder en jongere broers van het centrum van de hoofdstad naar het huis van uw grootoma in de plek Bab Ezzouar, op zo'n 25 kilometer van het centrum. U bleef in al-Kasbah, het centrum van Algiers, wonen en werkte er als kapper en verkoper in een kraam.

In september 2023 probeerden op een dag een aantal jongens u te ontvoeren. Ze waren gewapend met messen en u heeft door deze aanval littekens in uw nek en op uw arm. De jongens, waarvan u denkt dat ze tot de geheime dienst DRS behoren, zeiden u dat u moest vertrekken uit al-Kasbah. U besloot op aanraden van uw familie te vertrekken naar Europa en reisde op 23 oktober 2023 vanuit Boumerdès naar Palma de Mallorca. U verbleef 20 dagen in Spanje alvorens naar Parijs te reizen. In Parijs verbleef u ongeveer een jaar en bent u drugs beginnen te gebruiken. U bent er religieus gehuwd en kreeg er een kind. Uw vrouw en kind verblijven nog steeds in Frankrijk, te Saint-Etienne.

In januari of februari 2024 kwam u aan in België van waaruit u wilde doorreizen naar Duitsland.

Gedurende uw verblijf in België kwam u meermaals in aanraking met de autoriteiten, uw administratief dossier bevat verscheidene politionele administratieve verslagen voor feiten van diefstal en/of bedreigingen. U kreeg tussen januari 2024 en september 2024 meermaals een bevel om het grondgebied te verlaten, waaraan u geen gevolg gaf.

Bovendien werd u op 15 mei 2024 door de Correctionele Rechtbank van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden met uitstel van 3 jaren omwille van diefstal, poging tot diefstal en heling van voorwerpen verkregen d.m.v. een misdaad of wanbedrijf. Op 16 juni 2024 werd u door de Franstalige Correctionele Rechtbank veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden met uitstel van 3 jaren omwille van feiten van diefstal, diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging. Op 28 augustus 2024 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden met uitstel van 3 jaar behoudens voorhechtenis omwille van feiten van diefstal op heterdaad betrapt, met geweld of bedreiging, door twee of meer personen en opzettelijke slagen en verwondingen. Op 14 januari 2025 werd u door de Correctionele Rechtbank van Brussel veroordeeld tot een gevangenisstraf van 14 maanden omwille van feiten van diefstal, poging tot diefstal en dragen van verboden wapens. De Dienst Vreemdelingenzaken oordeelde omwille van deze feiten dat u een gevaar bent voor de openbare orde.

U werd op 2 september 2024 geïntercepteerd door de politie van Oostende en vervolgens overgebracht naar het gesloten centrum van Brugge. U diende in het gesloten centrum van Merksplas op 18 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waarvan u op 21 oktober 2024 afstand deed. Op 14 maart 2025 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in, waarvan u op 17 maart 2025 afstand deed. Op 25 juni 2025 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in, waarvan u afstand deed op 27 juni 2025. Op 3 september 2025 diende u uw huidig verzoek om internationale bescherming in.

U legt geen documenten voor ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat u een gevaar voor de nationale veiligheid of voor de openbare orde vormt, of het feit dat u onder dwang werd verwijderd om ernstige redenen van nationale veiligheid of openbare orde, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van alle elementen in uw dossier moet omwille van onderstaande redenen vastgesteld worden dat in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming bepaald bij artikel 48/4 van dezelfde wet bestaat.

Uw laattijdig verzoek om internationale bescherming, stemt niet overeen met de houding van een persoon die beweert nood te hebben aan internationale bescherming.

- U legt wisselende verklaringen af over de datum waarop u in België aankwam. Zo blijkt uit uw administratief dossier dat u eerder reeds verklaarde sinds 2018 in België te verblijven (beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39BIS) d.d. 26 juni 2025). U kwam voor het eerst in contact met de Belgische autoriteiten op 20 januari 2024. Ten overstaan van het CGVS verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u in januari of februari 2024 vanuit Frankrijk naar België kwam (NPO p. 11).
- Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale

bescherming hebt ingediend, getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo verklaart u in oktober 2023 vanuit Algerije via Spanje naar Frankrijk te zijn gereisd. In Frankrijk verbleef u ongeveer een jaar alvorens in januari of februari 2024 naar België te reizen, stelt u (NPO p. 11-12). Dat u voorafgaand aan uw verzoek om internationale bescherming in het gesloten centrum van Merksplas op 18 oktober 2024 tijdens uw maandenlange verblijf in Frankrijk en België geen verzoek om internationale bescherming indiende, stemt niet overeen met de houding van een persoon die beweert nood te hebben aan internationale bescherming.

U maakt misbruik van de asielprocedure louter om een repatriëring te voorkomen.

Uit uw administratief dossier blijkt duidelijk dat u een verzoek om internationale bescherming indiende louter om een repatriëring te voorkomen. De DVZ merkte dit reeds op in haar beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39BIS) d.d. 26 juni 2025. U wordt sinds 3 september 2024 vastgehouden met oog op verwijdering, en diende pas zoals supra aangegeven na een maandenlang verblijf in België een eerste verzoek om internationale bescherming in op 18 oktober 2024. U deed afstand van dit verzoek op 21 oktober 2024. Op 14 maart 2025 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in, waarvan u op 17 maart 2025 afstand deed. Op 25 juni 2025 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in, waarvan u afstand deed op 27 juni 2025. U werd op 25 juni 2025 door de DVZ op de hoogte gesteld dat een repatriëring gepland was. Pas hierna diende u wederom een nieuw volgend verzoek om internationale bescherming in. Tevens moet opgemerkt worden dat u nooit eerder verklaringen wenste af te leggen aan de DVZ in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Zo werd u in het kader van uw huidige verzoek om internationale bescherming door de DVZ uitgenodigd voor een interview op 5 september 2025. U weigerde opnieuw om uw asielprocedure verder te zetten, hoewel u reeds tot driemaal toe vrijwillig afstand had gedaan van een verzoek om internationale bescherming. Gevraagd waarom u voor de vierde keer asiel aanvraagt en afstand wil nemen van uw asielaanvraag, verklaart u aan de DVZ dat u omwille van uw verzoek bedreigd werd in Algerije, en benadrukt u dat het uw recht is om asiel aan te vragen en er vervolgens weer afstand van te doen (Verklaring betreffende procedure d.d. 05/09/2025). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op 19 september 2025 geeft u plots aan wél te willen deelnemen aan de asielprocedure, op aanraden van uw sociale assistent en advocaat. Bevraagd over de redenen waarom u eerder geen verklaringen wenste af te leggen, verklaart u bang te zijn voor uw moeder en broers. U geeft echter geen enkele uitleg over de redenen waarom het loutere feit dat u een verzoek om internationale bescherming in België indiende voor problemen zou zorgen in Algerije (NPO p. 4). U maakt dit dan ook geenszins aannemelijk.

Uit bovenstaande blijkt manifest dat u uw huidige en voorgaande verzoeken om internationale bescherming louter heeft ingediend om een repatriëring te voorkomen. Het hoeft geen betoog dat deze vaststelling een negatieve impact heeft op uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

U legt bij de Belgische autoriteiten wisselende verklaringen af over uw identiteit, nationaliteit en regio van herkomst, wat uw algemene geloofwaardig verder ondermijnt.

- Doorheen uw verblijf in België kwam u meermaals in aanraking met de Belgische autoriteiten. Uw administratief dossier bevat tal van politionele administratieve verslagen voor feiten van diefstal en/of bedreigingen. Daaruit blijkt dat u ten aanzien van de Belgische autoriteiten gebruik heeft gemaakt van meerdere identiteiten. Zo verklaarde u eerder op verschillende momenten de Marokkaanse, Palestijnse, Algerijnse, Pakistaanse en Franse nationaliteit te hebben, gaf u tal van verschillende geboorteplekken op en gebruikte u tal van verschillende namen en geboortedata. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat u gepoogd heeft frauduleuze verklaringen af te leggen over bovenstaande elementen.

- Gewezen op het gebrek aan bewijsstukken die uw identiteit staven, verklaart u dat u wel Algerijnse identiteitsdocumenten heeft, maar dat deze zich in Algerije bevinden en het toch niet uitmaakt of u het overhandigt gezien de asielautoriteiten u toch een negatieve beslissing zullen geven en het enkel zou worden gebruikt om u terug te sturen naar Algerije (NPO p. 15-16). U werd in kader hiervan wederom gewezen op uw medewerkingsplicht (NPO p. 15). Tot op heden ontving het CGVS geen documenten van u. Uit bovenstaande elementen dient te worden vastgesteld dat u niet heeft voldaan aan de medewerkingsplicht die op u rust.

U maakt uw persoonlijke problemen in Algerije niet aannemelijk.

- Bij de beoordeling van de door u aangehaalde feiten dient vooreerst gewezen te worden op bovenstaande vaststellingen, waardoor uw algemene geloofwaardigheid reeds op fundamentele wijze aangetast is.
- U wijst in verband met uw problemen in Algerije naar de activiteiten en gebeurtenissen rondom het overlijden van uw oom, die volgens uw verklaringen in de jaren '90 lid zou zijn geweest van de salafistische groepering Islamitisch Reddingsfront (FIS) (NPO p. 5-7). U slaagt er echter niet in deze gebeurtenissen aannemelijk te maken. Zo weet u niet precies wanneer hij overleed, u noemt de jaren 1996, 1997 en 1998, en blijft erg vaag over diens precieze activiteiten en de omstandigheden rond zijn dood (NPO p. 5-7 en 15). U geeft aan dat u van uw moeder hoorde dat hij lid was van deze groepering en hen op een gegeven moment verraadde door informatie door te geven aan de autoriteiten, waarop hij werd vermoord (NPO p. 6). Op geen enkel moment slaagt u er in om duidelijke, concrete verklaringen af te leggen over deze feiten.

- *Evenmin slaagt u er in om aan te tonen dat deze problemen actueel zouden zijn. U verklaart dat uw vader vermoord werd door onbekenden op 13 juni 2021 (NPO p. 5), en uw broer een aantal dagen later werd bedreigd (NPO p. 7-8). Uw vader zou eerder bedreigd zijn geweest omwille van de activiteiten van uw oom, en vervolgens door een auto zijn doodgereden (NPO p. 5-6). Uw broer werd een aantal dagen later meegenomen door een aantal jongemannen en bedreigd, waarop hij verhuisde en nu een veilig leven opbouwde in Tlemcen (NPO p. 7-8). U kan echter niet verklaren waarom deze problemen plots – na ongeveer 25 jaar – plots weer de kop opstaken (NPO p. 12, 15). Ook slaagt u er niet in te vertellen wie uw vader vermoordde of uw broer bedreigde en legt u vage verklaringen af over de omstandigheden rond de dood van uw vader (NPO p. 5-6).*
- *U verbleef na de incidenten met uw broer en vader nog meer dan twee jaar in Algerije en bleef in al-Kasbah in Algerije wonen. U werkte er en reisde over en weer naar de woonplaats van uw moeder en broers (NPO p. 10-11). Uw moeder en broers verblijven nog steeds in Bab Ezzouar (NPO p. 9). Dit getuigt evenmin van een vrees voor personen die uw familie volgens uw verklaringen volledig wil uitroeien (NPO p. 13).*
- *De persoonlijke problemen die u aanhaalt naar aanleiding van uw vertrek uit Algerije heeft u niet aannemelijk kunnen maken. U stelt in september 2023 te zijn aangevallen door onbekenden. U verklaart dat zij lid waren van de DRS (département du renseignement de la sécurité), de nationale veiligheidsdienst (NPO p. 9, 14-15). Hierbij dient ten eerste opgemerkt te worden dat de DRS ontbonden werd in 2015, zo'n negen jaar voor deze feiten (zie blauwe map). Voorts moet worden opgemerkt worden dat uw verklaring dat zij u en uw familie volledig willen uitroeien (NPO p. 13), niet in overeenstemming zijn met uw verklaringen dat u veilig zou kunnen leven als u uit al-Kasbah vertrekt en u zich bijvoorbeeld bij uw moeder en broers in Bab Ezzouar zou vestigen (NPO p. 13).*
- *U legt geen documenten voor om uw verklaarde problemen in Algerije te staven (NPO p. 15). Uw verklaringen betreffen bijgevolg louter blote beweringen.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, § 2, a) en c), 48/6, § 1, eerste lid en 48/6, § 5, a), b) en c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”, namelijk “(h)et beginsel van (r)edelijkheid en evenredigheid”, “(h)et beginsel van (h)oorplicht”, “(h)et beginsel van (z)orgvuldigheid van de administratie” en “(h)et beginsel van (a)fdoende motivering”.

In een tweede middel voert verzoekende partij wederom de schending aan van artikel 3 EVRM, van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”, namelijk “(h)et beginsel van (r)edelijkheid en evenredigheid”, “(h)et beginsel van (h)oorplicht”, “(h)et beginsel van (z)orgvuldigheid van de administratie” en “(h)et beginsel van (a)fdoende motivering”.

Gezien de samenhang van beide middelen oordeelt de Raad dat deze gezamenlijk dienen te worden behandeld.

2.2.1. De Raad stelt vast dat verzoekende partij louter melding maakt van de schending van “(h)et beginsel van (h)oorplicht” zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze dit beginsel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Aangezien verzoekende partij zich zelfs niet de moeite getroost ook maar één concrete aanwijzing te geven van hoe de bestreden beslissing voormeld beginsel zou hebben geschonden, is dit onderdeel van de middelen onontvankelijk. Overigens kan door de Raad evenmin worden ingezien hoe *in casu* een schending van de hoorplicht voorligt, nu verzoekende partij immers tijdens haar persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal d.d. 19 september 2025 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen.

2.2.2. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.5. De Raad wijst er verder op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Verzoekende partij verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en vreest een terugkeer naar Algerije omdat zij aldaar problemen zou kennen omwille van haar paternale oom die lid was van de salafistische groepering 'het islamitisch reddingsfront' (FIS) doch vermoord werd toen hij de groepering verraadde (notities CGVS, p. 4, 5-7 en 12).

2.2.7. De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat in de bestreden beslissingen verschillende frappante vaststellingen worden gedaan die reeds *a priori* afbreuk doen aan haar beweerde nood aan internationale bescherming en haar algehele geloofwaardigheid. Meer bepaald motiveert de commissaris-generaal dienaangaande op goede gronden als volgt: "*Uw laattijdig verzoek om internationale bescherming, stemt niet overeen met de houding van een persoon die beweert nood te hebben aan internationale bescherming.*

- *U legt wisselende verklaringen af over de datum waarop u in België aankwam. Zo blijkt uit uw administratief dossier dat u eerder reeds verklaarde sinds 2018 in België te verblijven (beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39BIS) d.d. 26 juni 2025). U kwam voor het eerst in contact met de Belgische autoriteiten op 20 januari 2024. Ten overstaan van het CGVS verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u in januari of februari 2024 vanuit Frankrijk naar België kwam (NPO p. 11).*

- Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, getuigt niet van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Zo verklaart u in oktober 2023 vanuit Algerije via Spanje naar Frankrijk te zijn gereisd. In Frankrijk verbleef u ongeveer een jaar alvorens in januari of februari 2024 naar België te reizen, stelt u (NPO p. 11-12). Dat u voorafgaand aan uw verzoek om internationale bescherming in het gesloten centrum van Merksplas op 18 oktober 2024 tijdens uw maandenlange verblijf in Frankrijk en België geen verzoek om internationale bescherming indiende, stemt niet overeen met de houding van een persoon die beweert nood te hebben aan internationale bescherming.

U maakt misbruik van de asielprocedure louter om een repatriëring te voorkomen.

Uit uw administratief dossier blijkt duidelijk dat u een verzoek om internationale bescherming indiende louter om een repatriëring te voorkomen. De DVZ merkte dit reeds op in haar beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39BIS) d.d. 26 juni 2025. U wordt sinds 3 september 2024 vastgehouden met oog op verwijdering, en diende pas zoals supra aangegeven na een maandenlang verblijf in België een eerste verzoek om internationale bescherming in op 18 oktober 2024. U deed afstand van dit verzoek op 21 oktober 2024. Op 14 maart 2025 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in, waarvan u op 17 maart 2025 afstand deed. Op 25 juni 2025 diende u een derde verzoek om internationale bescherming in, waarvan u afstand deed op 27 juni 2025. U werd op 25 juni 2025 door de DVZ op de hoogte gesteld dat een repatriëring gepland was. Pas hierna diende u wederom een nieuw volgend verzoek om internationale bescherming in. Tevens moet opgemerkt worden dat u nooit eerder verklaringen wenste af te leggen aan de DVZ in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Zo werd u in het kader van uw huidig verzoek om internationale bescherming door de DVZ uitgenodigd voor een interview op 5 september 2025. U weigerde opnieuw om uw asielprocedure verder te zetten, hoewel u reeds tot driemaal toe vrijwillig afstand had gedaan van een verzoek om internationale bescherming. Gevraagd waarom u voor de vierde keer asiel aanvraagt en afstand wil nemen van uw asielaanvraag, verklaart u aan de DVZ dat u omwille van uw verzoek bedreigd werd in Algerije, en benadrukt u dat het uw recht is om asiel aan te vragen en er vervolgens weer afstand van te doen (Verklaring betreffende procedure d.d. 05/09/2025). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op 19 september 2025 geeft u plots aan wél te willen deelnemen aan de asielprocedure, op aanraden van uw sociale assistent en advocaat. Bevraagd over de redenen waarom u eerder geen verklaringen wenste af te leggen, verklaart u bang te zijn voor uw moeder en broers. U geeft echter geen enkele uitleg over de redenen waarom het loutere feit dat u een verzoek om internationale bescherming in België indiende voor problemen zou zorgen in Algerije (NPO p. 4). U maakt dit dan ook geenszins aannemelijk.

Uit bovenstaande blijkt manifest dat u uw huidige en voorgaande verzoeken om internationale bescherming louter heeft ingediend om een repatriëring te voorkomen. Het hoeft geen betoog dat deze vaststelling een negatieve impact heeft op uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten.

U legt bij de Belgische autoriteiten wisselende verklaringen af over uw identiteit, nationaliteit en regio van herkomst, wat uw algemene geloofwaardig verder ondermijnt.

- Doorheen uw verblijf in België kwam u meermaals in aanraking met de Belgische autoriteiten. Uw administratief dossier bevat tal van politionele administratieve verslagen voor feiten van diefstal en/of bedreigingen. Daaruit blijkt dat u ten aanzien van de Belgische autoriteiten gebruik heeft gemaakt van meerdere identiteiten. Zo verklaarde u eerder op verschillende momenten de Marokkaanse, Palestijnse, Algerijnse, Pakistaanse en Franse nationaliteit te hebben, gaf u tal van verschillende geboorteplekken op en gebruikte u tal van verschillende namen en geboortedata. Er dient dan ook vastgesteld te worden dat u gepoogd heeft frauduleuze verklaringen af te leggen over bovenstaande elementen.
- Gewezen op het gebrek aan bewijsstukken die uw identiteit staven, verklaart u dat u wel Algerijnse identiteitsdocumenten heeft, maar dat deze zich in Algerije bevinden en het toch niet uitmaakt of u het overhandigt gezien de asielautoriteiten u toch een negatieve beslissing zullen geven en het enkel zou worden gebruikt om u terug te sturen naar Algerije (NPO p. 15-16). U werd in kader hiervan wederom gewezen op uw medewerkingsplicht (NPO p. 15). Tot op heden ontving het CGVS geen documenten van u. Uit bovenstaande elementen dient te worden vastgesteld dat u niet heeft voldaan aan de medewerkingsplicht die op u rust."

Daarnaast is de Raad van oordeel dat, gelet op de terechte en pertinente vaststellingen die in dit verband worden gedaan in de bestreden beslissing, ook de verklaringen van verzoekende partij over de persoonlijke problemen die zij in Algerije zou kennen iedere geloofwaardigheid missen. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande immers dienstig het volgende vastgesteld: "Bij de beoordeling van de door u aangehaalde feiten dient vooreerst gewezen te worden op bovenstaande vaststellingen, waardoor uw algemene geloofwaardigheid reeds op fundamentele wijze aangetast is.

- U wijst in verband met uw problemen in Algerije naar de activiteiten en gebeurtenissen rondom het overlijden van uw oom, die volgens uw verklaringen in de jaren '90 lid zou zijn geweest van de salafistische groepering Islamitisch Reddingsfront (FIS) (NPO p. 5-7). U slaagt er echter niet in deze gebeurtenissen

aannemelijk te maken. Zo weet u niet precies wanneer hij overleed, u noemt de jaren 1996, 1997 en 1998, en blijft erg vaag over diens precieze activiteiten en de omstandigheden rond zijn dood (NPO p. 5-7 en 15). U geeft aan dat u van uw moeder hoorde dat hij lid was van deze groepering en hen op een gegeven moment verraadde door informatie door te geven aan de autoriteiten, waarop hij werd vermoord (NPO p. 6). Op geen enkel moment slaagt u er in om duidelijke, concrete verklaringen af te leggen over deze feiten.

- Evenmin slaagt u er in om aan te tonen dat deze problemen actueel zouden zijn. U verklaart dat uw vader vermoord werd door onbekenden op 13 juni 2021 (NPO p. 5), en uw broer een aantal dagen later werd bedreigd (NPO p. 7-8). Uw vader zou eerder bedreigd zijn geweest omwille van de activiteiten van uw oom, en vervolgens door een auto zijn doodgereden (NPO p. 5-6). Uw broer werd een aantal dagen later meegenomen door een aantal jongemannen en bedreigd, waarop hij verhuisde en nu een veilig leven opbouwde in Tlemcen (NPO p. 7-8). U kan echter niet verklaren waarom deze problemen plots – na ongeveer 25 jaar – plots weer de kop opstaken (NPO p. 12, 15). Ook slaagt u er niet in te vertellen wie uw vader vermoordde of uw broer bedreigde en legt u vage verklaringen af over de omstandigheden rond de dood van uw vader (NPO p. 5-6).

- U verbleef na de incidenten met uw broer en vader nog meer dan twee jaar in Algerije en bleef in al-Kasbah in Algerije wonen. U werkte er en reisde over en weer naar de woonplaats van uw moeder en broers (NPO p. 10-11).

Uw moeder en broers verblijven nog steeds in Bab Ezzouar (NPO p. 9). Dit getuigt evenmin van een vrees voor personen die uw familie volgens uw verklaringen volledig wil uitroeien (NPO p. 13).

- De persoonlijke problemen die u aanhaalt naar aanleiding van uw vertrek uit Algerije heeft u niet aannemelijk kunnen maken. U stelt in september 2023 te zijn aangevallen door onbekenden. U verklaart dat zij lid waren van de DRS (*département du renseignement de la sécurité*), de nationale veiligheidsdienst (NPO p. 9, 14-15). Hierbij dient ten eerste opgemerkt te worden dat de DRS ontbonden werd in 2015, zo'n negen jaar voor deze feiten (zie blauwe map). Voorts moet worden opgemerkt worden dat uw verklaring dat zij u en uw familie volledig willen uitroeien (NPO p. 13), niet in overeenstemming zijn met uw verklaringen dat u veilig zou kunnen leven als u uit al-Kasbah vertrekt en u zich bijvoorbeeld bij uw moeder en broers in Bab Ezzouar zou vestigen (NPO p. 13).

- U legt geen documenten voor om uw verklaarde problemen in Algerije te staven (NPO p. 15). Uw verklaringen betreffen bijgevolg louter blote beweringen."

Door verzoekende partij worden geen concrete argumenten bijgebracht die voormelde bevindingen in een ander daglicht plaatsen.

Vooreerst kan verzoekende partij het laattijdig karakter van haar verzoek om internationale bescherming geenszins afdoende verschonen met de loutere uitleg dat zij de procedure in België niet goed kende. De Raad merkt op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het land dat hij om bescherming vraagt. De vaststelling dat zij voorafgaand aan haar verzoek in het gesloten centrum van Merkplas op 18 oktober 2024 tijdens haar maandenlange verblijf in Frankrijk en België geen verzoek indiende, getuigt allerminst van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming.

Evenmin kan verzoekende partij worden gevolgd waar zij meent dat "*bijna uitsluitend rekening werd gehouden met futiele details uit de verklaringen van verzoekers om hun relaas ongeloofwaardig te verklaren terwijl er geen verdere analyse werd uitgevoerd*". De Raad duidt erop dat verwerende partij alle door verzoekende partij aangegeven feiten en elementen onderzocht heeft en op omstandige wijze uiteengezet heeft waarom verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om *in concreto* de door verwerende partij gedane bevindingen, die pertinent en terecht zijn, te weerleggen. Een loutere herhaling van haar asielmotieven is geenszins van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij manifest in gebreke blijft. Gelet op de uitgebreide motivering van verwerende partij, waarbij alle door verzoekende partij aangereikte elementen worden besproken, stelt de Raad vast dat er een nauwkeurige feitenvinding heeft plaatsgevonden. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak.

Ten slotte is het betoog van verzoekende partij dat zij geen bescherming kan genieten van haar nationale autoriteiten *in casu* niet dienstig, daar de vervolgingsfeiten, waarvoor zij beweert bescherming nodig te hebben, volstrekt ongeloofwaardig zijn. Enige bescherming desbetreffend is derhalve niet aan de orde.

2.2.8. Waar in de inventaris van de bijlagen bij het verzoekschrift verwezen wordt naar "video's" (bijlage 4), stelt de Raad evenwel vast dat de neergelegde bijlagen bij het verzoekschrift geen video's bevatten. Ook

wordt nergens in het verzoekschrift enig gewag gemaakt van video's, laat staan verduidelijkt waarop deze video's betrekking zouden hebben. Het spreekt voor zich dat de Raad geen rekening kan houden met stukken die niet worden neergelegd.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.10. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Algerije een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal d.d. 19 september 2025 (via videoconferentie) de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Arabisch. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partij geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

Waar verzoekende partij verwijst naar het evenredigheidsbeginsel stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij geen schending van het redelijkheidsbeginsel of het evenredigheidsbeginsel aannemelijk maakt. De Raad oordeelt dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel niet is geschonden daar de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel schendt wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, wat *in casu* niet het geval is.

2.2.13. De middelen kunnen niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien oktober tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT